

ஆடலாம் பாடலாம்

சிறுவர் பாடல்கள்

என். சௌக்கன்

ஆடலாம் பாடலாம் - சிறுவர் பாடல்கள்

என். சௌக்கன்

மின்னால் வெளியீடு : <http://FreeTamilEbooks.com>

உள்ளடக்கம்

- உகாதி
- சர்க்கரைப் பிரியன்
- அதிசயங்கள் இப்போதும் உண்டு
- நாள்காட்டி
- கிரிக்கெட்
- கற்பணை என்றாலும்...
- எழ் வீட்டுத் தோட்டத்தில்
- வாழ்க் கவனமுடன்!
- நீயாயம் எது?
- நேரத்தின் மதிப்பு
- புனைப் பாட்டு
- அழகர் ஆனை!
- வா வா வா
- குரங்குப் பாட்டு
- அன்னையின் அறிவுரை
- மயிலே தந்த இறகு
- பக்தி எனப்படுவது யாவிதனில்...
- புத்தி
- ஊட்டாதே
- தீசைகள்
- உண்டியல்
- பழும் யாருக்கு?
- பாம்புத் தலையில் பாலன் நடனம்
- வருடமெல்லாம் வசந்தம்
- சிறுவனும் அனுமனும்
- முப்பது முத்துகள்
- பாறையும் செடியும்
- அறுக்கை
- ஆர்வமும் தீற்மையும்
- பரோட்டா கேட்ட யானை
- கைவப்புணை
- செடிக்குச் சாப்பாடு
- பாடங்கள்
- நீரங்கள்
- தோட்டம் எது?
- அழதாவின் ஆனை
- நவீன சிற்பிகள்
- இளநீர்!
- குண்டு நிலா, ஓல்லி நிலா
- அரசனின் குதிரை

உகாதி

வந்தது கண்ணடப் புதுவருஷம்,
வாட்டமும் ஓடுது பலகாதம்,
 சந்தர்த் தெலுங்கிலும் இதுவேதான்
சித்திரை போவொரு கொண்டாட்டம்,
 பந்தலில் மாவிலைத் தேரணமாம்
பொலிவுடன் மின்னுது இல்லெல்லாம்,
 இந்தீர் வேரகமும் இங்கேதான்
இறங்கிடக் கண்டது போல்மயக்கம்!

சந்தனம் பூசை தட்டினிலே
சிற்சில வேப்பிலை, ஒருவெல்லம்
 தந்திடு வார்அதன் பின்னாலோர்
தத்துவம் உண்டதை அறிந்திடனும்,
 இந்தால் வகினில் எப்போதும்
இனிப்புடன் கசப்புமே கலந்துவரும்,
 மந்தமும் துயரமும் மாறிவிடும்,
மறுபடி நீச்சயம் நிலவுவரும்!

சர்க்கரைப் பிரீயன்

சுங்கரன் என்றோரு சீறுவனுக்கு
சர்க்கரை, இனிப்பினில் மிகப்பிரீயம்,
 எங்கதைக் காணினும் சட்டென்று
எடுத்துடன் உண்டவன் சிரிப்பானாம்,
 சுங்கடம் தந்திடும் பழக்கமிதைச்
சீறுவனின் தாயவள் ரசீக்கலையாம்,
 கங்கணம் கட்டினள் மாற்றிடவே,
கருத்திலோர் தந்தீரம் தேவன்றியதாம்!

அங்கொரு பண்டிகை நாள் வரவே,
அடர்ந்தனர் விருந்தினர் வீடுடெங்கும்,
 பெங்களூர்ப் பாட்டியும் வந்திருந்தார்,
பற்களும் அவர்க்கிலை, பொக்கையராம்,
 'பங்கமில் அன்றைனப் பொழுத்திடவே,
பல்லெதற்கு?' என்றவர் சிரித்தாராம்,
 'இங்குவா சுங்கரா' என்றழைத்து
இக்கதை சொல்லினள் தாயவனும்:

'தங்கமாம் பாட்டியின் பற்களெல்லாம்,
தொலைந்தன, காரணம் சர்க்கரையாம்,
 இங்குணைப் போவை அவனும்தான்
இனிப்பினை அதிகமாய்த் தீண்றனாம்,
 மங்கிய பற்களும் விழுந்தனவாம்,
மயங்கியே தவிக்கிற நீலையாச்சாம்,
 திங்கமும் சர்க்கரை மிகஉண்டால்,
சீக்கிரம் எல்லெயன மாற்றுமாம்!

'செங்கதீர்ச் சூரியன் அதுபோவே
சடுகீர கருத்தினைச் சங்கரனும்
 தீங்களீன் சட்டெனக் கற்றுபின்னே
தீடுமென ஒருவினா கேட்டானாம்:
 'உங்களீன் அறிவுரை புரிந்தாலும்,
உண்டெனக் தீங்கொரு சந்தேகம்,
 தீங்கள் கவே தூண்டுது இந்நாக்கு,
தண்டனை மட்டுமென் பற்களுக்கா?

அதிசயங்கள் இப்போதும் உண்டு

அரபுக் கதைகள் சிலவற்றை
அழகாய்ச் சொன்னேன் மகனுக்கே,
 விரும்பி அவனும் ஆவலுடன்
விழிகள் விரியக் கேட்டனனே!
 ‘அரிய பொருள்கள் பலவுண்டு,
அப்பா, இந்தக் கதைகளீலே,
 பரந்து விரிந்த நம்ஞரில்,
பெரிதாய்ச் சொல்ல எதுவுமில்லே!’

மகளீன் ஏக்கம் நியாயம்தான்,
மாயா ஜாலக் கதைகளைப்போல்
 சகடை உலகைச் சவையாக்க
சற்றே தேவை அற்புதங்கள்,
 சுகமும் கூடும், சுமைகுறையும்,
சலங்கை கட்டும் தீனசர்நாள்,
 மிகவும் ஆசை எழுந்ததன்ன?
மந்தி ரத்தால் மாவிழுமா?

சேர்வு மிகுந்த அந்தேரம்
சன்னல் அருகே ஓர்ஆஸ்பம்,
 ஆர்வத் துடனே அதைடுத்து
ஆவல் பெருகச் சிலநிழிடம்
 பார்வை யிட்டேன், அனைவன்தன்
பால்ய நாளீன் பதீவுகளாம்,
 சீர்தி ஏறந்த படங்களீனால்
சிதறிப் பேரச்ச நிகழ்காலம்!

அஞ்ச நீமிஷம் அதற்குள்ளே
அரைக்கால் சட்டை வயதினீலே
 ⑥நஞ்ச நீறையத் தான்வாழ்ந்து
நானும் தீரும்பி வந்தேனே,
 பஞ்ச போலே லேசாகிப்
பறக்கும் மனச அதனாலே!
 ⑦காஞ்சம் என்ன, ஏராளம்
 ...கண்டேன் கண்டேன் அற்புதமே!

நாள்காட்டி

எல்லா வீட்டுச் சவர்களிலும்
எழிலாய்த் தொங்கீப் படபடக்கும்,
 நல்ல, கெட்ட புகைப்படங்கள்
நன்றாய்க் காட்டி நமைந்க்கும்,
 வல்லோர் சொன்ன தத்துவங்கள்,
வாழ்க்கை முறைகள் விளக்கிவிடும்,
 கல்லா மாந்தர் அவருக்கும்,
காலண் டராலே பலனிருக்கும்!

வாரம் ஏழு நாள்களையும்
வரிசைப் படுத்திக் காட்டிவிடும்,
 பாரம் குறைக்கும் விடுமுறையும்,
பகட்டாய் ஜெகிக்கும் பண்டிகையும்,
 சீராய் சிவப்பு நிறம்கூட்டி
செம்மை யாக அறிவிக்கும்,
 ஆரார்க் கெந்த நாள் சிறப்பு
அதையும் தெளீவாய்ச் சொல்லிவிடும்!

ஓமுங்காய் நாளைத் திட்டமிட
உதவும் தேஙூழன் நாள்காட்டி,
 பழுதே இன்றி மாதத்தைப்
பகுத்தி டும்திஸ் கள்காட்டி,
 கழுத்தை நூரீக்கும் பணிகளையும்
கட்டுப் பாட்டில் நீலைநிறுத்தி,
 வழுஇல் வெற்றி கண்டிடலாம்,
வணக்கி இவற்றைப் பின்பற்றி!

கிருக்கெட்

இந்த அணியில் பதினெருபேர்,
....எதிர்த்து நீற்போர் பதினெருபேர்,
பந்து, மட்டை, ஸ்டம்பென்று
....பலஅு யுதங்கள் வைத்திருப்பர்,
உந்திச் சண்டும் நாணயத்தால்*
....ஒருவர் முதலில் களம்காண்பார்,
விந்தை ஆட்டம் பார்ப்பதற்கே
....வெகுவாய் ஜனமும் கூடிடுமே!

ஒருவர் பந்தை வீசிடுவார்,
....உடனே ஒருவர் அதைத்தடிப்பார்,
உருவிச் செலுத்தும் வாள்போல
....ஒருபேட் கொண்டே அடித்திடுவார்,
இருளீல் ஓடும் அரவும்போல
....எகிறும் பந்தைச் சிலர்துரத்த
இருவர் இங்கே ஸ்டம்ப்பிடையே
....எட்டிப் பாய்ந்து ரன்சேர்ப்பர்!

எல்லைக் கோட்டை அப்பந்து
....எழிலாய்த் தாண்டிக் குதித்துவிட்டால்,
பல்லைப் பெயர்க்கும் வேகத்தீல்
....பாய்ந்து சென்று கடந்துவிட்டால்,
நெல்சேர் குருவி போல்பறந்து
....நேயர்** பக்கம் விழுந்துவிட்டால்
தொல்லை இன்றி ரன்குவியும்,
....துடிப்பாய்ப் பெருகும் ஸ்கோரும்தான்!

பறந்து வந்த பந்தொன்று
....பாஸ்காய் ஸ்டம்பைத் தகர்த்திலாம்,
இறங்கி பேட்ஸ்மேன் காலினைத்தான்
....இரக்க மின்றித் தாக்கிடலாம்***,
சிறப்பாய் அடித்துப் பறந்தபந்தை
....சிக்கென் ஏறாருவர் பிடித்திலாம்,
யறந்து இவற்றில் சிக்கியவர்
....மயங்கி மீஸ்வர் பெலிலியனே!

முதலாம் அணியின் வீரரெல்லாம்
....முயன்று சேர்த்த ரன்களையே
இதமாய்க் கூட்டி ஸ்கோர்கார்டில்

....எழுதித் தருவர் எதிரணிக்கு,
'இதனை நீங்கள் துரத்தீட்டனும்,
....எக்ஸ்ட்ரா ஒருரன் எடுத்தீட்டனும்,
அதனைத் தடுக்கும் இவ்வணிதான்,
....ஆட்டம் சுறையாய் ஆக்டுமே!'

முன்போ கீர்க்கெட் என்றாலே
....முனைந்தா டிடுவர் நாள்கணக்காய்,
பின்னர் அதுவே ஒருநாளீல்
....பெரிதும் சுருங்கிப் போனதுவே!
இன்றோ அதுவும் அதிகமென்று
....இரண்டு மணியில் முடிக்கீன்றார்,
பொன்னை வைக்கும் இடத்தினிலே,
....புதை வைக்கும் கதைபோலே!

* *Coin : Toss*

** *Viewers*

*** *LBW*

கற்பனை என்றாலும்...

இன்று குழந்தைகளுடன் ப்ளானேடோரீயம் சென்றிருந்தேன். அங்கே கோடைச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக, 'நீலவின் கதை' என்று அறிவித்திருந்தார்கள். உள்ளே நுழைந்தோம்.

அருமையான நிகழ்ச்சி, நீலா என்பது என்ன என்கிற அறிவியல் ஊகங்களில் தொடர்ந்தி, அதுதொடர்பான புராண, மதம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள், விஞ்ஞானத் தகவல்கள், நீலவைத் தொடும் முயற்சிகள், அதில் இந்தியாவின் பங்களிப்பு என்று பலவற்றையும் இருபது நிமிடங்களில் அழகாகச் சொன்னார்கள்.

அதனிடையே, மனிதனுக்கு நீலவுக்குச் செல்லும் ஆர்வம் ஏன் வந்தது என்பதைப்பற்றி ஒரு சிறு பகுதி. அதில், நீலாவுக்குச் செல்வது எப்படி என்று அப்போதைய மனிதர்கள் எப்படிச் சிந்தித்தார்கள் என்று விளக்கினார்கள். குறிப்பாக, *Cyrano De Bergerac* என்ற ஃபிரெஞ்சு எழுத்தாளரீன் ஒரு சவையான கற்பனையை அனிமேஷன் உதவியுடன் விவரித்தார்கள்.

அவருடைய கற்பனை இது:

I sit upon an iron platform and throw a magnet into the air. The magnet will pull up the iron platform with me on it. Then, I simply throw the magnet up again and it pulls the platform up further! And on and on, until I reach the moon!

இதை அவர்கள் விளக்கியதும், சட்டுடன்று எல்லாரும் சிரித்துவிட்டோம். 'பெரிய ஈரட்டராம், ஆனா எப்படிக் கேளத்தனமா யோசிச்சிருக்கான் பாருய்யா' என்பதுபோல் பக்கத்தில் ஒருவர் அங்கலாய்த்தார்.

எனக்கு இது 'சருக்கென்றது. இன்றைய அறிவியல் ஞானத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆரம்ப முயற்சிகளைக் கேலி செய்வது சரியா என்கிற கேள்வி ஒருபக்கமிருக்க, மேற்படி வாசகம் வேண்டுமென்றே நகைச்சவைக்காக மிகைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட 'உயர்வு நவீர்சி அணி' என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது, அதைக்கூடப் புரிந்துகொள்ளமுடியாத அளவு நாம் ரசனையற்றுப்போய்விட்டோமா என்ன?

தவிர, இதுமாதிரி விநேரதமான கற்பனைகள் (*Crazy Thoughts*)தானே சரித்திரம் முழுவதும் நம்முடைய தேடல் ஆர்வத்தை முன்னோக்கிச் செலுத்தியிருக்கிறது? எதிலும் "What If" என்று குறுக்காக யோசிக்கவேண்டும் என்றானே இன்றைக்கும் சொல்லித்தருகிறார்கள்?

நீலவைப் பார்த்து ரசித்தவர்கள்
....நீளக் கனவு ஒன்றுகண்டார்,
'இலவும் பஞ்சைப் பேரால்பறந்து
....இன்றே நீலவை அடைந்திடணும்,
கலவிக் கொஞ்சிக் களீத்திடணும்,

....கொள்ளை இன்பம் கண்டிடனும்!"
பலவும் என்னும் அவர்நெஞ்சம்,
....பலிக்கும் வாய்ப்போ அன்றில்லை!

அதனால் என்ன? ஆசைக்கு
....அடைக்கும் தாழ்தான் உள்ளதுவா?
இதமாய் உதித்த கற்பனையில்
....எழுத்தா ஸ்ரகள் பற்பலரும்
விதங்கள் நூறாய்ச் சிந்தித்து
....விந்தை வழிகள் கண்டறிந்தார்,
பதமாய் அவற்றுள் ஒருவழியைப்
....பாட்டில் சொல்லப் புகுந்தேனே!

இரும்பால் செய்த ஒருதட்டில்
....எறி நாழும் அமர்ந்திடனும்,
அருகே காந்தம் ஒன்றிணைத்தான்
....அழகாய் எடுத்துச் சென்றிடனும்,
குருவை வணக்கீக் காந்தத்தைக்
....கொஞ்சம் மேலே வீசிடனும்,
அருவ மான அதன்ஸ்ரப்பால்
....அந்தத் தட்டு மேலேறும்!

உயரே சென்ற காந்தத்தை
....உடனே பிடித்து மறுபடியும்
அயர்வில் வாமல் நாம்வீச
....ஆஹா! மீண்டும் உயர்ந்திடுவோம்!
மயக்கம் இன்றி இப்பணியை
....மணிக்க ணக்காய்ச் செய்தாலே,
பயனும் உண்டு, அந்நிலவில்
....பதியும் விரைவில் நம்பாதம்!

அன்று நடந்த இக்கதையை
....அறிவில் வளர்ந்த நாமெல்லாம்
இன்று படித்தால் சிரித்திடுவோம்,
....இரக்க மின்றிக் கேளிசெய்வோம்,
முன்னே செலுத்தும் அறிவியலின்
....முன்பாய்ச் செல்லும் கற்பனைதான்
தொன்று தொட்டு நம்முலகைத்
....துடிப்பாய்ப் படிகள் உயர்த்தியதே!

எம் வீட்டுத் தோட்டத்தில்

சின்னங் சீறிய ரோஜாப்பு,
....சீரித்த தெங்கள் தோட்டத்தில்,
பெண்ணம் பெறிய முன்னிருந்தும்
....பசிறில் வைஅப் புன்னாகயில்,
மின்னல் இழையைப் பரித்தெடுத்து
....மேகப் பஞ்சை மேல்போர்த்தி
சன்னத் தீவிரபோல் இதழ்களையே
....சரீயாய்க் கோத்துக் கட்டியதார்?

சிட்டுக் குருவி போலவஸ்கும்
....சிலிர்த்துப் பாயும் இதன்வாசம்,
பட்டைப் போலே மென்தேகம்,
....பார்க்கப் பார்க்க ஆனந்தம்!
புதாட்டிப் பூவைக் கண்டாலே
....தோன்றும் இன்பம் ஏராளம்,
மட்டில் வாத கானகத்துள்
....மனக்கும் பூக்கள் எத்தனையோ!

வாழ்க வளமுடன்!

தீணசரிப் பொழுதினில் சீரிப்பினை மறக்கிற கணங்களைக் குறைத்திடுக,
மனத்தினில் பெருகிடும் மசிழ்ச்சியைப் பிற்றிடம் குறைவற உரைத்திடுக,
உனக்கென உலகினில் இருக்கிற சிறப்பினை, குறையினை உணர்ந்திடுக,
சீணத்தினைப் பிணிக்கிற கயிறினைக் கவனமாய்ச் சிரத்தினில் வைத்திடுக!

அகத்தினில் பிற்றது அழுக்கினைச் சேர்ப்பது பிழையெனத் தவிர்த்திடுக,
அகற்றிய குறைகளை, சேர்க்கிற நிறைகளைப் பெரிதென மதித்திடுக,
சகத்தினில் எனக்கினை எவ்விடன நினைக்கிற திமிரினைக் குறைத்திடுக,
பகலவன் புரிகிற பணிகளில் ஒருதுளி மனிதரும் புரிஞவரோ?

கீசனம் எனுமெராகு குணத்தீனை மறந்தவர் புழுவினும் கீழாவார்,
பரிவுடன் எவ்வரயும் பார்க்கிற ஒருவனைக் கடவுளும் காதலிப்பார்,
சரியெது தவறேது புரிந்தபின் சலனமும் பிறப்பது தவறாகும்,
நீரியெனப் பிறரினை ஏத்தத்தில் பிழைப்பது நரகலின் இணையாகும்!

பணமெனும் சாவியைக் கும்பிடு வார்ப்பார், வீட்டினை மறந்திடுவார்,
கணங்களின் குவியலும் தருகிற சகமதை அறிந்தபின் மாறிடுவார்,
கணந்தொறும் உலகினில் பதியுமென் வினாதெயெனப் பணிகளில் இறங்கிடுவோர்,
வணங்கிடும் பூமியும் வந்தனம் சொல்லியே அவரது தாள்களில்தான்!

நீயாயம் எது?

சப்பன் என்ற விவசாயி,
சுமதி என்பாள் அவன்மனைவி,
 குப்பன் என்ற மகனேஙடு,
குடிசை ஒன்றில் வாழ்ந்திருந்தார்,
 தப்புத் தண்டா இல்லாத
தனயன் அந்தக் குப்பனுமே
 அப்பா செம்யும் பணிகளீலே
அவ்வப் போது உதவிடுவான்!

ஒருநாள் சுப்பன் தன்பகவை
உயர்ந்த விலையில் விற்பதற்குத்
 தருணம் இதுவாம் என்னண்ண
தானாய்ச் சென்றான் சந்தைக்கு,
 'வருவேன் நானும் உன்னோடு'
வாஞ்சை யாக மகன்சொல்ல
 இருவர் உடனே புறப்பட்டார்,
எட்டித் தாவும் பசவோடு!

எதிரீல் வந்த ஒருபெண்ணும்
இகழ்ந்தே சீரித்துச் சொன்னாளாய்,
 'குதிரை போலே மாடிருக்க,
கொஞ்சதும் வெயிலில் நடப்பதுஏன்?'
 இதிலே நீயாயம் உண்டென்று
இவரும் உணர்ந்து கொண்டாராம்,
 குதித்தே பகவின் மேலேறிக்
குஷ்யாய்ப் பயணம் சென்றாராம்!

அடுத்து வந்த ஒருமனிதர்
அழுகைக் குரலில் கேட்டாராம்,
 'கொடுமை அன்றோ ஒருபகவில்
கொழுத்த இருவர் ஏறுவது?
 அடுக்காக் குற்றம் செய்துவிட்டோ!
ஆஹா! தெய்வம் பொறுத்திடுமா?
 சட்சொல் கேட்டுச் சட்டென்று
சுப்பன் கீழே இறங்கிவிட்டான்!

கொஞ்சத் தொலையில் இன்னொருவர்
கோபக் குரலில் இடித்துரைத்தார்,
 'கொஞ்ச உன்னை வளர்த்தவனும்

....கொதிக்கும் தரையில் நடந்துவர,
பஞ்சப் பெருதிபோல் இளைஞன்றீ
....பசவின் மேலே ஊர்வதுரன்?
அஞ்சிக் குப்பன் இறங்கிவிட்டான்
....அப்பன் பசவில் ஏறிவிட்டான்!

இன்றை ஒருவர் நடந்துவந்தார்
....பேச்சில் மூர்க்கம் தெளித்ததுகாண்,
'கன்னிப் பையன் கால்வருந்த,
....காளை உனக்கேன் வாகனமோ?'
என்றே அவரும் கேட்டிடவே
....இங்கே இருவர் குழும்பிறின்றார்,
இன்னும் எதைத்தான் செய்வதுவோ?
....எதுவும் புரியா நிலையாச்சு!

'சும்மா நடந்தோம், அதுகுற்றம்
....சுகமாய் ஏறிச் செல்லவன்றார்,
அம்மாப் பசவின் மேலேற
....அதுவும் குற்றம் என்கீன்றார்
வம்பும் வேண்டாம் இனிமேலே
....வசையே வேண்டாம்' என்றவர்கள்
தம்கை யாலே அப்பசவைத்
....தாங்கி நடந்தார் சந்தைக்கு!

உலகம் சொல்லும் பலரியாயம்
....ஓன்றுக் கொன்று பொருந்தாது,
கலங்கிக் குழும்பித் தீரும்பிலிட்டாஸ்
....கஷ்டம் நமக்கே, பிறர்க்கேது?
பலரும் சொல்லும் கருத்தெல்லாம்
....பாங்காய்க் கேட்டு, அதன்பின்னே
நலனைத் தருமோர் இன்வழியை
....நாமே தேர்ந்து நடந்திடனும்!

நேரத்தின் மதிப்பு

கணக்குப் பாடம் நடத்துகிற
....கண்ணன் என்ற ஆசிரியர்,
இணக்க மாகப் பேசிடுவார்,
....எல்லாம் அழகாய்ப் பயிற்றுவிப்பார்,
வணக்கம் சொல்லும் மாணவர்க்கு
....வாஞ்சை யாகச் சிங்கக்கலப்பார்,
மணக்கும் பள்ளி முழுவதுமே
....மஞ்சள் கொத்தாய் அவர்பெருமை!

பள்ளிக் காரும் தாமதமாய்
....பைய வந்தால் மட்டுமலர்
துள்ளிக் கேளபம் கொண்டிடுவார்,
....துவைப்பார் பிரம்பால் அவர்களைத்தான்,
'வெள்ளிக் காகச் சீணையாகும்
....வெற்றிக் காச நேரம்தான்!
அள்ளி அதனை வீணாக்கல்
....அந்தோ! பெரிய பிழையாகும்!

'சொல்லிச் சொல்லிப் பயனென்ன,
....சுந்தர் என்ற ஒருபையன்
எல்லா நாளும் தாமதமாய்
....இங்கே வந்து அடிபடுவான்,
ஒல்லிப் பிரம்பு தாளாமல்
....உடைந்தே நெந்து பேராளவும்
பல்லைக் காட்டி இளைத்திடுவான்,
....'பரவா யில்லை சார்'என்பான்.

ஓருநாள் சுந்தர் ரயிலினிலே
....ஊருக் கெங்கோ புறப்பட்டான்,
இருபை, பெட்டி ஒன்றேந்தி
....ஏழு மணிக்குக் கீஸ்பிட்டான்,
கருவத் தோடு மெதுவாகக்
....காளை அவனும் நடந்துவர,
தருணம் மீறிப் போனதுவே,
....தாண்டிச் சென்றது ரயிலும்தான்!

வண்டி சென்று விட்டதென
....வாடி அவனும் நீர்க்கையில்
அண்டி அவன்தோள் பற்றியவர்,

....அட்டா! கண்ணன் ஆசிரியர்!
'கண்ணர், நீயும் வரும்வரையில்
....காத்துக் கிடக்கார் யாரெவரும்,
தன்னீர் தேங்கச் சேராகும்,
....தாவிச் சென்றால் ஆறாகும்.'

'நேரம் கடந்து நீவந்தாய்,
....நீர்க் கிள்ளை உன்வண்டி,
வாரம் மாதம் தாமதமாய்
....வரினும் இருக்கும் உன்பள்ளி,
ஏரப் பிரம்பால் அடித்தாலும்
....என்றும் உன்னை வரவேற்கும்!
தீரத் தீர இவ்வாழ்க்கை
....தீரும்பா தென்றும், அறிந்துகொள்வாய்!'

அடியாஸ் படியா அவன்மனமும்
....அன்புப் பேச்சில் மாறியதே,
'படிப்பில் கவனம் வைப்பதுபோல்
....பாஸ்காய்ப் பொழுதை ஆண்டிடுவேன்,
ஓராடிகள் தின்னும் தாமதமாம்
....நேராய்வன் வாழ்வில் இனிஇல்லை!"
துடிப்பாய்ச் சொல்லி அவனைமுந்தான்,
....துயரம் வென்ற தீருமகனாய்!

புனைப் பாட்டு

எங்கள் வீட்டுப் புனை யென்று எட்டுத் தீக்கும் ஓடிடும்,
பொஸ்கும் பாலின் வாசம் கண்டு வாசல் வந்து கூப்பிடும்,
பங்கு கேட்டுக் கொஞ்சம், கொஞ்சம், நாம சந்த நேரமே,
வங்கிக் கொள்ளை போவப் பாலைக் காலி செய்து போய்விடும்!

விட்ட மேறி வேட்டை யாடும், மற்ற நேரம் தூங்கிடும்,
வட்ட மிட்டு வீட்டி னுள்ளும் தீனி தேடிக் கவ்விடும்,
கீட்ட யாரும் வந்து நின்றால் நல்ல பிள்ளை வேஷமே,
தொட்டுப் பாரு, காலைக் கீறி ரத்தம் சிந்த நேரமே!

சிங்க மாக நாயை எண்ணி அஞ்சி ஓடும் மாயமாய்,
எங்கி ருந்தும் தாவும், பாயும், காய மின்றித் தப்பிடும்,
அங்க மெங்கும் நாலி னாலே சுத்தம் செய்து கொண்டிடும்,
மங்கி டாத பார்வை உண்டு கும்மி ருட்டில் கூடலே!

அஞ்ச, ஆறு குட்டி போடும் வண்ண வண்ண மாகலே,
பிஞ்கக் குட்டி பால்கு டிக்கக் கண்ம யங்கிச் சொக்கிடும்,
பஞ்ச மெத்தை போல மாந்தர் மேனி மீது சாய்ந்திடும்,
கொஞ்சம் கொஞ்சம் தப்புச் செய்த போதும் புனை வேணுமே!

அழகர் ஆனை!

ஹீரு நாள் முன்பாக, பெஸ்கனாரு புறநகர் பகுதியில் சில காட்டு யானைகள் நுழைந்துவிட, மீடியாவில் ஒரே பரபரப்பு. பல பள்ளிகளுக்கு விடுமுறை!

பொதுவாக ஸ்கூல் வீல் என்றால் குழந்தைகள் சந்தோஷப்படும், ஆனால் இந்த விஷயத்தில், குழந்தைகள் விடுமுறையைவிட, அந்த யானைகளைப் பார்ப்பதற்குதான் அதீகம் விரும்பியிருக்கும் என்று எனக்குத் தேரன்றியது.

காட்டு ஆனைக் கூட்டமொன்று
ஞையை வீசி நடந்துச்சாம்,
 நாட்டுக் குள்ளே எட்டிவந்து
நம்ம ரேங்டில் புகுந்துச்சாம்,
 கேட்ட பேரது சனக்கூட்டம்
கீலிபி டிச்சப் போச்சதாம்,
 வீட்டுக் குள்ளே பாய்ஞ்சலூடி
வேக மாகப் பதுங்கிச்சாம்!

வீதி வந்த யானையெல்லாம்
வெறுமை கண்டு நெரந்துச்சாம்,
 பாதி ஜன்னல் தீறந்துவெச்சப்
பாப்பா ஓண்ணு பார்த்துச்சாம்,
 சோதி போலக் கண்ஜோலிக்கச்
சொக்கீக் கையைத் தட்டிச்சாம்,
 தீதில் வாத நட்புளன்று
தீண்ணை வாசல் வந்துச்சாம்!

மீனைப் போலக் கண்ணிரண்டும்
மீன்ன அதுவும் சிரிச்சச்சாம்,
 ஆனைக் கூட்டம் மகிழ்ந்துதங்கள்
அன்புக் கையை நீட்டிச்சாம்,
 பானைத் தொப்பை குலுங்கரோட்டில்
பாங்க்ரா டான்ஸ் ஆடிச்சாம்,
 ஏனை சனமும் பார்த்துவாயில்
எறும்பு போக வியந்துச்சாம்!

வர வர வர

ஸ்ரீவியாசராயர் எழுதிய ‘கிருஷ்ணர் நீ பேகனே பாரோ’ என்ற கண்ணடப் பாடலைத் தமிழில் எழுதக் கேட்டார் நண்பர் பி. வி. ராமஸ்வாமி. அதே மெட்டில் எனக்கு எழுதுத் தெரியவில்லை, நண்பர் சத்யர் பொழுதெயர்ப்பின் உதவியுடன் அந்தப் பாடலின் கருத்துகளை விருத்தமாக எழுத முயன்றேன்.

சின்னக் கண்ணா வரவாவா,
....சிட்டாய் பறந்து நீவாவா,
மின்னும் மேகக் கூட்டம்போவ்
....மிளீரும் முகத்தைக் காட்டிவா!

காலில் கொலூசு சத்தமிடும்,
....ஏகயில் வனையல் கலகலக்கும்,
நீலக் கமலம் போன்றவனே,
....நெஞ்சைக் கிள்ள வாவாவா!

இடுப்பில், விரலில் பலநுகைகள்
....இனீயன் உன்னால் அழுபெறும்,
துடுக்காய்த் தீரியும் நவநீதா,
....துள்ளீக் குதித்து வாவாவா!

ஏகயில் குழலை ஏந்திவிட்டால்
....காற்றின் அரசன் நீயாவாய்,
மையில் செய்த குழலழகா
....மயக்கும் குட்டா, வாவாவா!

அன்னைக் காக அன்றைக்கு
....அகிலம் வாய்க்குள் காண்பித்தாய்,
சின்னப் பயலாய் உடுப்பியிலே
....சீரிக்கும் அழகா, வாவாவா!

சின்னக் கண்ணா வாவாவா,
....சிட்டாய்ப் பறந்து நீவாவா,
மின்னும் மேகக் கூட்டம்போவ்
....மிளீரும் முகத்தைக் காட்டிவா!

குரங்குப் பாட்டு

குரங்கு ஓன்று மரத்தில் ஏறிக்
....குதியாட்டம் போட்டுச்சாம்,
வரம்பு இன்றிக் குறும்பு செஞ்ச
....வாயைலநல்லா ஆட்டிச்சாம்,
உரத்த குரலில் சீரத்தை யாக
....ஊலவல்லா பாடிச்சாம்,
'அரசன் நானே காட்டுக்' கென்று
....அட்டகாசம் பண்ணுச்சாம்!

மந்தி சேஷ்டை யாவும் சீங்க
....மன்னருக்குத் தெரிஞ்சிச்சாம்,
தொந்தி துள்ளை கோவப் பட்டுத்
....தூசுபறக்கப் பாஞ்சுச்சாம்,
வந்த மன்னர் வேகம் பார்த்து
....வனமுழுக்க நடுங்கிச்சாம்,
அந்தக் குரங்கும் மனக்க குள்ளே
....அரண்டுபோயிப் பார்த்துச்சாம்!

மன்னர் பேசும் முன்பு குரங்கு
....மரத்திருந்து இறங்கிச்சாம்,
'மன்னிச் சுடுங்க' என்று காலில்
....மளமளன்னு விழுந்துச்சாம்,
சின்னப் பெருக்கள், திருட்டுத் தனங்கள்
....சீறிதுநேரம் தாங்குமாம்,
பென்னப் பெரிய உண்மை மட்டும்
....பேருலகை ஆளுமாம்!

அன்னையின் அறிவுரை

சின்னச் சின்னச் சிட்டுகளே,
....செப்பு வாயைத் தீறவுங்கள்,
தீன்ன உணவு கொண்டுவந்தேன்
....தீகட்டத் தீகட்ட உண்ணுங்கள்,
அன்னை அன்றை அதில்கலந்து
....ஆசை யாக மெல்லுங்கள்,
சொன்ன பேச்சைக் கேட்டுநாளை
....சொர்ணம் பேரவ வாழுங்கள்!

தீறு வளர்ந்த பிறகுநீங்கள்
....தீரித்துப் பறந்து தீரிகையில்,
தீறந்து கீடக்கும் வானமைங்கும்
....தீனி தேடி அவைகையில்,
மறக்க வேண்டாம் எனதுவார்த்தை,
....மற்ற வர்க்கு உதவுங்கள்,
உறவு என்று அனைவரையும்
....உண்மை யாக எண்ணுங்கள்.

தளர்ந்தி ருக்கும் ஒருவருக்குத்
....தாயைப் போலக் கொடுப்பவர்,
வளர்ந் தீருப்பர் இமயம்போல
....வான தேவன் ஏட்டினில்!
அளந்து பர்த்துக் கணக்கிடாமல்
....அன்றை வாரித் தாருங்கள்,
வளங்கள் யாவும் உங்களோடு
....வந்து நிற்கும் பாருங்கள்!

மயிலே தந்த இறங

மகள்:

மயிலிறகைப் பாருங் கப்பா,
....மழையைப் போலக் குளிருது,
இயிலுடனே வளைந்து நெளிந்து
....உண்மை யாகச் சீரிக்குது,
உயிரிருக்கும் கண்ணணச் சிறிடி
....ஊரைக் கிட்ட அழைக்குது
தயவுசெஞ்ச எனக்கு இதனைத்
....தந்தி டுங்க, வாங்கியே!

தந்தை:

எனதுகண்ணே, செல்லக் குட்டி,
....இந்த ஆசை விட்டிடு,
உனக்குவேறு பொழ்மை நூறு
....உள்ள தம்மா வீட்டிலே,
தனதுஇறகை மயிலும் விரும்பித
....தருவ துண்டா சொல்லிடு,
சினத்துடனே பிடிக்கி வருவார்,
....சீச்சீ, வெறுத்து ஒதுக்கீடு!

மகள்:

வெண்ணெயுண்டு காடு முழுக்க
....வேணு கானம் மீட்டிய,
கண்ணபிரான் தலையில் கூட
....கான மயிலின் சீறுகதான்,
வண்ணமான அந்தச் சீறு
....வந்த விதமும் எப்படி?
அண்ணலவன் மயிலைப் பிடித்து
....அடித்துப் பிடுங்கக் கூடுமோ?

தந்தை:

அநுள்றீறைந்த வேல னுக்கு
....அன்பு மயில் வாகனம்,
முருகனுக்கு மாயன் இந்த
....முல்லைச் சீரிப்புக் கண்ணனாம்,
மருகனோடு மயில தற்கும்

....மரயன் மீது நேசமாம்,
விரும்பியேதன் இறகைப் பறித்து
....வீர் னுக்குத் தந்தகாம்!

பக்தி எனப்படுவது யாதெனில்...

பேரரசர் அக்பர் வாழ்க்கையில் நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் ஒரு கதை, பாடலாக இங்கே:

அக்பரும் ஒருநாள் தன்னுடைய
....அழகீய குதிரை மேலமர்ந்தார்,
தீக்குகள் எட்டும் நடுநடுங்க
....தீமிருடன் பாய்ந்தது அக்குதிரை
கொக்குடன் மீன்கள் நடனமிடும்
....குளமதைத் தாண்டி அவர்சென்றார்,
கீத்கீய மிருகம், பறவையெல்லாம்
....சீக்கிரம் வேட்டை ஆடவிட்டார்!

சூரிய ஓளியும் மங்கியது,
....சுந்தர மாலை மயக்கியது,
தூரிகை கொண்டு யார்வாரந்தார்
....துள்ளிடும் இயற்கை ஓலியத்தை?
கூரிய அம்பைப் புறமுமாதுக்கீக
....கும்பிட அக்பர் மண்டியிட்டார்,
சீரிய இறையைத் தொழுதபடி
....சிந்தையில் அன்பைக் குவித்திட்டார்!

அப்பொழுது தஸ்கே ஒருபெண்ணும்
....அலறீய படியே ஓடிவந்தாள்,
ஒப்பெதும் இல்லா அவள்கணவன்,
....உத்தமன் தன்னைத் தேடிவந்தாள்,
தொப்பென அவனும் அக்பர்மேல்
....துவண்டுவி முந்தாள், பின்னமுந்தாள்,
அப்புறம் எங்கோ விரைந்துசென்றாள்
....அவளது கவடே காணவில்லை!

தொழுதுமு டித்த மன்னவரும்
....துள்ளீள முந்தார், அக்கணத்தில்,
அழுகைம றந்து சீரிப்போடு
....அம்மகள் வந்தாள் கணவனுடன்.
கழுகனக் கோபப் பார்வையுடன்
....கணவனை அக்பர் கர்ஜித்தார்,
‘கொழுப்பது உனக்கு அதீகமுன்னோ?’
....கொற்றவன் என்மேல் ஏன்லிமுந்தாய்?

‘கணவனைத் தேடி இங்குவந்தேன்,

...காட்டினில் பதறி அலைந்திட்டேன்,
கணமதும் வேறு கருத்தில்லை,
....காதலுடன் நான் தீர்ந்திட்டேன்.
குணம்தீரைக் கொழுநன் எங்கென்று
....குழறிடும் மனத்தால், நானும்யை
வணக்கிட வில்லை, மேல்விழுந்தேன்,
....வஞ்சியை மன்னியும்' அவள்சொன்னாள்.

'நாதனைத் தேடும் நேரத்தில்
....நடந்தவை ஏதும் நானறியேன்,
காதலில் மனமும் குவிந்ததனால்
....கருத்தினில் வேறு கவனமில்லை!
பேதமில் இறைவன் தொழுகையிலும்,
....பிள்ளைகள் நமக்கு அந்தீவையே,
ஆதலி னாஸ்ரீர் எனைக்கண்ட
....அதிசயம் எனக்குப் புரியவில்லை!"

சுருக்கெனத் தைக்கீர அப்பெண்ணீன்
....சொற்களைக் கேட்ட அக்பருக்குக்
கருவமும் கலைந்து பேரானதுவாம்,
....கண்களில் நீர்தான் பொங்கியதாம்,
ஒருவனைத் தொழுது வணக்கையிலே
....உலகினை மறத்தல் தான்முறையாம்,
தெருத்தெரு அலையும் நம்மனத்தின்
....தீர்தலைத் தடுத்தல் பெரும்தவமாம்!

புத்தி

ஒருவன்:

சற்றிப் பார்த்தேன் சீச்சீ இஞ்சச்
 சுற்றும் உலகம் மிகவும் மேஙசம்,
 ஒற்றுப் பிழைபோல் கண்ணை உறுத்தும்,
 ஒற்றைப் பயலும் ஒழுங்கே இல்லை
 கற்றை யாகப் பணமுள் ஸோநும்
 கஞ்சிக கேது வழியென் பாநும்
 சுற்றும் கவலை இன்றிப் பிழைகள்
 சங்க டமின்றிச் செய்கின் ரானே!

இன்னொருவன்:

உலகம் என்று சொன்னால் அதிலே
 உண்மை நண்பா, நீயும் உண்டு!
 வலமும் இடமும் பார்த்தாய், உன்றன்
 வட்டத் துள்ளும் கொஞ்சம் பாரு,
 புலம்பா மல்நீ முதலில் தீருந்து,
 புரட்டிப் போடு உன்றன் வரழ்வை,
 சிலபேர் மாற்றும் மெதுவாய் வளர்ந்து
 சீராய் ஆகும் எல்லாம் நானை!

ஊட்டாதே

மிருகம் பார்க்க ஆசையா?
மிருகக் காட்சி செல்லவாம்!
 கருநீ உத்துக் கூண்டிலே
கரடி, சிங்கம் காணலாம்!
 அருமை யாக ஆடுகின்ற
அழுகு மயிலைப் பார்க்கலாம்!
 சுருதி யோடு பாடிடும்
சொர்ணைக் குயிலை நோக்கலாம்!

குரவுகு உண்டு இப்புறம்,
கொஸ்லும் புலிகள் அப்புறம்,
 அரவும் மெல்ல ஊர்ந்தீடும்,
அதீர்ந்து ஓடும் மானினம்,
 கரத்தில் நீரைக் குடிக்கிற
கரிய யானை பிளிறும்,
 சிரத்தை நீட்டி ஒட்டகச்
சிவிங்கி யொன்று சிரித்தீடும்!

மிருகம், பறவை கண்டவர்
மிகம் கீழ்க்கீ கொள்கிறார்,
 இருக்கும் தீனி வீசியே
'இந்தா, தீன்னு' என்கிறார்,
 விருப்பத் தோடு தருவதை
விலங்கு அள்ளி உண்ணுது,
 வருந்திப் பின்னர் நோயிலே
வாடி தேகம் பொனியது!

கடையில் கிடைக்கும் வறுவலை,
கடலை உருண்டை, இனிப்பினைத்
 தடையு மின்றி மானிடர்
தட்டு நிறையத் தீன்னலாம்,
 வடையும் வாழை பஜ்ஜியும்
வனத்து வயிறு ஏற்குமா?
 கொடைகொ டுத்து விலங்கினைக்
கொடுமை செய்தல் நீயாயமா?

இன்ன மிருகம் தீன்னவே
எற்ற உணவு என்னது
 என்ற றிந்து ஊழியர்

....ஏழு நாளும் தருகிறார்,
இன்ப முக்கம் இதுவுமே
....இன்ன வாகும் மாற்றினால்,
உங்க ரத்து உணவினை
....ஊட்ட வேண்டாம், பிழையது!

தீசைகள்

என்னைச் சுற்றி நால்தீசையாம்,
....எல்லாத் தீசையும் நல்தீசையாம்
என்ன என்ன அற்புதங்கள்
....என்னத் தீரா இன்வள்ளுக்கள்!

குரியன் உதிக்கும் தீசைக்கிழக்கு,
....சுந்தர ஓளீதாரும் உலகிற்கு,
வீரியம் குறைந்து மாலையிலே
....விழுதிர தீசைதான் அம்மேற்கு

உதிக்கிற குரியன் பார்த்துநீல்லு
....உன்றன் கைகள் விரித்துநீல்லு
அதீசையும், வலக்கை தென்தீசையாம்
....அட்டார, இடக்கை வடதீசையாம்!

நான்கு தீசைகள் போதாது,
....நடுவில் இன்னும் நான்குண்டு,
தென்கொர ழிக்கும் இவ்வுவலீல்
....தீசைகள் எஸ்கும் நலமுண்டு!

உண்டியல்

தாத்தா வந்தார், தாத்தா வந்தார்
 தடபுட ஸாகச் சாப்பாடு
 வாத்துப் பொம்மை, போலீஸ் பொம்மை
 வாஸ்கித் தாத்தா தந்தாரு,
 காத்தில் ஜோராப் பறக்கும் பட்டம்
 கன்னைப் பறிக்கும், நீபாரு!
 புத்துச் சிரிக்கும் ரோஜா போலே
 பொம்மை பலவும் இங்குண்டு!

பொம்மை எல்லாம் வாஸ்கித் தந்த
 பொக்கை வாயித் தாத்தாவும்
 அம்பது ஞபாய் காசம் தந்தார்
 ஆஹார, எனக்கு ஆனந்தம்!
 அம்மா தந்த உண்டியல் தன்னில்
 அதனைப் போட்டு வைத்தேனே,
 சம்மா நானும் செலவு செய்யேன்,
 சொத்தாய்ச் அதனைச் சேமிப்பேன்!

பாக்கெட் மணியும், மற்றவர் தருகிற
 பரிசுப் பணமும் உண்டியலில்!
 ராக்கெட் போலே மதிப்பும் ஏறும்
 ரகசியம் சொல்லேன் கேட்டிடுவீர்,
 ஊக்கம் கொண்டே காசை நீங்கள்
 ஒழுக்க மாகச் சேமித்தால்,
 காக்கும் அதுவும் உங்கள் வாழ்வில்
 கஷ்டம் வருகிற நேரத்தில்!

பணத்தை விடவும் மதிப்பு அதீகம்
 பண்புக் குத்தான் உண்மையில்,
 கணக்குப் பார்க்கும் உலகம் ஏனோா
 காசை மட்டும் தாங்மதிக்கும்,
 சணக்கம் வேண்டாம், செல்வம் சேர்த்துச்
 சுகமாய் வாழ்வீர் என்றெற்றனரும்,
 மணக்கும் அருமைப் பண்ணைபச் சேர்ப்பீர்
 மனமுமன் கீன்று உண்டியலில்!

பழும் யாருக்கு?

அதீயன் என்ற அரசன் நாட்டைச்
சுதிலில் காமல் சுகமாய் ஆண்டான்,
கதியென் றவனது காவலி னுள்ளே
மதிசேர் மக்கள் மகிழ்ந்தே வாழ்ந்தார்!

அதீயன் நாட்டின் அருகே ஆஸ்கோர்
அதீசய ஏஞ்சலி அரிதாய்க் காய்க்க
குதித்தே மகிழ்ந்தார் குறிஞ்சித் தமிழர்,
'பதியே, மன்னார், பார்நீ' என்றார்.

'வளைய தருமில் வண்ணப் பழுத்தால்
இளைய என்றும்; இல்லை மரணம்,
அளவில் புகழோய், அரசே உனக்காய்
உள்ளே கனிந்து உதிர்த்தது மரமே!'

மன்னன் பழுத்தை மகிழ்ந்தே பார்த்தான்,
தீன்னத் துடித்தான் தீக்ட்டாக் கனியை!
'என்னை விடவும் இதனை உண்ண
இன்னும் தகுதி எவர்க்குண் டெ'ன்றான்!

அப்போ தஸ்கே அவ்வை வந்தார்,
செப்பில் ஸாத செம்பொன் போலே
ஒப்பில் ஸாத உயர்ந்த தமிழால்,
செப்பும் கவிதை சிறந்தே தீழு!

அவரைக் கண்ட அரசன் மகிழ்ந்தான்,
உவர்ந்தே பழுத்தை உடனே தந்தான்,
அவையில் இருந்த அறிஞர் திகைத்தார்
அவச்சொல் பேசி அவ்வை இடித்தார்!

மன்னன் சீரித்தான், 'மற்றவர் போலே
கின்னப் பயல்நான், சிந்தைப் பசிக்கு
அன்னம் போடும் அவ்வை முன்னே!
என்றும் வாழ ஏற்றது தமிழே!'

பழுத்தைத் தீன்ற பாட்டியும் வாழ்ந்தனள்,
பழுத்தைத் தந்தேன் பண்பும் வாழ்ந்தது,
பழகப் பழகப் பரக்கும் மனமே,
அழகே அதுதான் அறிவாய் மனமே!

பாம்புத் தலையில் பாலன் நடனம்

களீர்ந்த யழனைக் கரையினிலே
 ...குழந்தைகள் பற்பலர் ஆடவந்தார்,
 வளியும் அவரது தோழுனை
 ...வலமும் இடமும் சுற்றியது,
 களீப்பாய் ஆடப் பிள்ளைகளும்
 ...களைத்தே நீரைப் பருவந்தார்,
 உளியால் கொத்திய சிலையைப்போல்
 ...உருண்டும் புரண்டும் விழுந்துவிட்டார்!

நதிரீர் விஷமாய் ஆனதென
 ...நெந்தே துடித்தார் மக்களினல்லாம்
 'கொதிக்கும் நஞ்சைச் தன்னிடத்தில்
 ...கொண்டுள நாகம் யழனையினை
 அதீரச் செய்யும், விஷமாக்கும்
 ...அந்தோ கொடுமை, என்சொல்ல!
 கதிரீ தானே கா'என்று
 ...கண்ணன் காலில் விழுந்துவிட்டார்!

நீலக் கண்ணன் அதுகேட்டு
 ...நெஞ்சில் கோபம் கொண்டெழுந்தான்,
 ஆலம் அணையாய்க் கொண்டவனும்
 ...அம்பைப் போலே பாய்ந்துவந்தான்,
 பாலன் அல்ல இப்போது,
 ...பாறை பிளக்கும் இடியானான்!
 சாலப் பெருத்த மரமயான்றில்
 ...சட்டென அவனும் ஏறிவிட்டான்!

நதியின் நடுவே உக்கீரமாய்
 ...நாகம் ஒன்று வாஸாட்ட,
 குதித்தான் பாம்பின் படம்மீது,
 ...குலைந்தே நடுங்கீய தந்நாகம்,
 மதிகட்ட ட்ர்தக் களீங்கன்
 ...மதயா ணைபோல் சத்தமிட்டான்,
 மிதித்தே அவனை முடமாக்கி,
 ...மிளீர்ந்தே கண்ணன் ஆடுகீரான்!

நாகத் தலைகள் அரங்காக,
 ...நஞ்சின் உழிழ்வே ஓலியாக,
 வேகக் குதிப்பே தாளமைன,

....வெற்றிக் களீப்பே பாடலென,
தாகம் கொண்ட நன்னிலழும்
....தன்னீர்த் துளைய உறிஞ்சதல்போல்,
மேகக் கூட்டம் மலைத்தொடரீன்
....மேலே சென்று தோய்வதுபோல்...

கண்ணன் ஆட்டம் தாளாயல்
....கதறித் துடித்தான் காளீங்கன்,
'உண்ணும் நீரில் இனிமேல்நான்
....ஒன்றும் விஷமம் செய்வதீல்லை,
அண்ணல் உன்றன் அபயம்'என்றே
....அவனும் சொல்லக் கண்ணனும்தான்
தன்னீர் மொத்தம் தூய்தாக்கித்
....தரணீக் களீத்தே சீரித்துறீன்றான்!

வருடமெல்லாம் வசந்தம்

சித்திரை மாதம் வந்தவுடன்
....சித்திரம் எழுதக் கற்றிடுவேன்,
அத்தனை பொருளும் காகிதத்தில்
....அப்படி யேரான் வரைந்திடுவேன்!

நல்லை காசி மாதத்தில்
....நலமுடன் வாழுக் கற்றிடுவேன்,
விஸ்பேஙல் உட்னைத் தான்வணைத்து
....விதவித யோகா செய்திடுவேன்!

ஆணி மாதம் ஆணவுடன்
....அழகுக் கலைகள் நான்கற்பேன்,
தேனி ருக்கும் பூப்போலே
....தீணாம் புதிதாய் மீர்ந்திடுவேன்!

ஆடி மாதத் தீவ்நாளும்
....அறிவை வளர்க்கும் நூலகத்தைத்
தேடிச் சென்று சேர்ந்திடுவேன்,
....தீத்திக் கும்நூல் பலகற்பேன்

ஆவணி மாதம் வந்ததுகாண்
....அற்புத நடனம் நான்பயில்வேன்,
நோவ ணைத்தும் நான் ஆட
....நூரடியில் ஓடும் அப்புறமே!

புரட்டா சியிலே நான்நல்ல
....புதுமைக் கவிதை எழுதிடுவேன்,
புரட்டில் வாத உண்மைகளைப்
....பொலிவுடன் எழுதித் தந்திடுவேன்!

ஐப்பசி மாதம் மழைப்பாழியும்,
....அறுசலைச் சமையல் கற்றிடுவேன்,
ஏகப்பக் குலத்தால் இவ்வுலகின்
....கடும்பசி நானும் தீர்த்திடுவேன்!

கார்த்திகை மாதம் தீபாளீ,
....கணீனியும் இணையமும் நான்றிவேன்,
பார்வலம் என்றான் விரல்துணியில்,
....படுத்தே மகிழ்வேன் நாளீஸ்லாம்!

மார்கழி மாதம் குளீரதிகம்,
....மகிழ்வுடன் பாடல் நான்கற்பேன்!
சீர்மிகு ஆண்டாள் பாசுரத்தைச்
....சிறப்பாய்ப் பாடுக் களீத்திடுவேன்!

ஓபான்தை மாதம் வளம்பொக்கும்,
....புதிதாய் ஒருமொழி கற்றிடுவேன்,
இன்னொரு பாடை கற்பதனால்
....என்றும் நன்மை உண்டென்பேன்!

மாசி மாதம் பிறந்தவுடன்
....மகிழ்வாய்க் கற்பேன் தற்காப்பு,
ஏசி யாகும் கேளிசெய்தால்
....எட்டி உடைத்துதே தப்பிடுவேன்!

பங்குனி மாதம் மேடையிலே
....பாங்காய்ப் பேசப் பழகிடுவேன்
எங்கும் என்பெயர் ஓலித்திடுமே,
....எல்லாக் கலையும் கற்பதனால்!

சிறுவனும் அனுமனும்

சிறுவன்:

அழக் கடலு தாண்டிப் பேரன
ஆஞ்ச நேய சாமியே,
 தீமு குனிஞ்ச பார்த்து (உ)னக்குக்
கீலிபி டிக்க வில்லையா?
 தாழப் பறந்து போகும் பேரது
தாவி மீனு கடிச்சுதா?
 கூழக் குடிக்கச் சொல்லி வயிறு
கூச்சல் போட்டுத் துடிச்சுதா?

அனுமன்:

ராம சாமி பேரச் சொல்லி
ராகம் பாடிப் பறந்ததால்,
 தீம என்ன நெருங்க வில்ல
தீவு கொண்ட கடலிலே!
 தீம போயி தேவி அந்தச்
தீசு காலில் வழுந்தலின்
 சேம மாக ஏழ கடலச்
சேர்த்துத் தாண்டக் கூடுமே!

முப்பது முத்துகள்

1

சின்னப் பூக்கள் கோத்தெடுத்துச்
 சீராய் மரவை செய்வதுபோல்,
 அன்னைத் தமிழில் எழுதுதற்கு
அடிப்படை எழுத்து முப்பதுண்டு!
 பொன்போல் பன்னிரு உயிரெழுத்து,
 புதுவைரம்போல் மெய்யெழுத்து,
 பின்னம் ஆகா இவ்வெழுத்தைப்
 பின்னிச் சேர்த்தால் பிறநெழுத்து!

2

அழுதல் ஒவ்வைர பன்னிரண்டு
 அழுகள் எழுத்துகள் உயிராகும்,
 கழுதல் வைரை பதினெட்டு
 கவின்மிகு எழுத்துகள் உடலாகும்!

3

உயிரெழுத் துக்குள் இருவகைகள்,
 உரைக்கும் விதத்தீல் மாறுபடும்,
 கயிலினைப்போலே மெல்லியதாம்
 குறிலெனும் ஜந்து நல்லெழுத்து!
 வயிரம் போலே மின்னுகிற,
 வலுவுள் ஏழ நெடிலெழுத்து!
 பயிரீனை வளர்த்திடத் துணைபுரீயும்
 பகலவன் போலே இவ்வெழுத்து!

4

பெய்யெழுத் துக்குள் மூவகைகள்,
 மெல்லினம், வல்லினம், இடையினமாம்,
 பெய்மறை போலே தமிழ்ச்செடியைப்
பேணை வளர்க்கும் இவ்வெழுத்து!

5

நெஞ்சினில் பிறப்பது வல்லினமாம்
 நேர்த்தீயில் அதற்கீணை வேறிலையாம்,

பஞ்சினைப் போலே முக்கினிலே
.... படர்ந்து மலர்வது மெல்லினமாக
கொஞ்சிடும் இடையினம் இவைநடுவே
.... கொல்லவைப் பழுப்போல் இனித்திடுமாக!
மிஞ்சிட வேறு மொழியேது,
.... மீளர்ந்திடும் எங்கள் தமிழ்மொழியை!

பாறையும் செடியும்

பள்ளி செல்லும் வழியினிலே
பாறை ஒன்றைக் கண்டேனே,
 அள்ளி வைத்த இருட்டைப்போல்,
அதுவும் கருப்பாய் இருந்ததுவே,
 கீள்ளிப் பர்த்தால் கைவலிக்கும்,
கீட்டப் போனால் பயமெடுக்கும்,
 கள்ளத் தனமாய் அதைப்பர்த்துக்
கடந்தே தினமும் சென்றிடுவேன்!

ஒருநாள் அந்தப் பாறையின்கீழ்
ஒளியின் கீற்றாய்ச் சிறுசெடிதான்,
 உருவும் காட்டிச் சிரித்ததுவே,
உலகைப் பார்த்து மகிழ்ந்ததுவே,
 6)தருவின் ஓரம் அதைக்கண்டேன்,
தீகைக்குத்தே பார்த்தேன் அச்செடியைக்,
 'கருவும் கொண்ட பாறைஉணைக்
கடிக்கும், நுக்கும், அச்சச்சோ!'

அதனைக் கேட்ட அச்செடியும்
அழகாய் மீண்டும் சிரித்ததுவே,
 'புற்றும் வேண்டாம் என்அண்ணா,
பாறைக் குள்ளும் ஈரமுண்டு!
 இதனைத் தேங்குன் என்றேநான்
எற்றுக் கொண்டேன் ஏற்கெனவே,
 இதமாய்ப் பாறை உதவியுடன்
இனிதே வளர்வேன் மிகப்பெரிதாய்!

சிலமா தத்தீல் அச்செடிதான்
செழிப்பாய்ச் சிறுப்பாய் வளர்ந்ததுவே,
 கலக்கம் இன்றிப் பாறையுடன்
கைகள் கோத்து நின்றதுவே,
 பலத்தை எதிர்க்கப் பலம்வேண்டாம்,
பணிவும் நட்பும் பேரதுமென்று
 நலமாய்ப் பாடம் சொன்னதுவே,
நானும் கேட்டுக் கொண்டேனே!

அறுச்வை

மகள்:

சர்க்கரை இனிக்கிற காரணம் என்ன?

....சட்டெனச் சொல்லிடு அப்பா,

சுர்ரென மிளகாய்க் காரமும் ஏனோ

....குழ்ச்சீயும் எவ்வெச்சும் தாரோ?

உப்பினில் ஒருதுளி நாக்கினில் பட்டதும்

....உறைக்குது தனிவித மாக,

அப்புறம் பாகற் காயினைத் தீண்றால்

....அதுமிகக் கசக்குது ஏனோ?

சமைக்கிற புளையினில் சிறுதுளி மென்றேன்

....சட்டெனப் புளைக்குது நாக்கு,

நயைச்சலும் கொடுக்குது துவர்க்குது தாத்தா

....நாளெலாம் தீங்கிற பாக்கு!

தந்தை:

ஓவ்வொரு பெருளீலும் ஓவ்வொரு சவையது

....உள்ளது இயற்கையில் பெண்ணே,

அவ்விதச் சவைகளை அறிந்தே சமைத்தால்

....அறுச்வை பெருகிடும் கண்ணே!

இத்தனை சவைகளும் இருப்பத னால்தான்

....இன்னமும் கேட்குது வயிறு,

அங்தனை சவையும் ஒன்றே ஆனால்

....அலுத்தீடும், அதுமிகத் தவறு!

ஆட்டமும் தீங்கியும் தூக்கமும் கல்வியும்

....அளவாய்க் கலந்தால் நன்று,

வாட்டமும் இல்லை, அறுச்வை விருந்தின

....வாழ்க்கையும் ஆகீடும் இன்று!

ஆர்வமும் தீற்மையும்

நீல முக்குப் பறவை ஒண்ணு
....நெல்லி மரத்தில் இருந்துச்சாம்,
வாவ நல்லா ஆட்டி கிட்டே
....வக்கணையாப் பாடிச்சாம்!

அந்தக் குரலை கேட்டு அங்கே
....ஆறு எலிகள் வந்துச்சாம்,
'சொந்த மாகப் பாட ஆசை,
....சொல்லிக் கொடுங்க' என்றதாம்!

சம்ம தீச்ச பறவை உடனே
....சரீகமப் சொல்லிச்சாம்,
நம்பி எலிகள் கூடப் பாடி
....நர்த்த னம்தான் ஆடிச்சாம்!

நாலு பாட்டு ஆன மின்னே,
....'நானை பார்ப்போம்' என்றதாம்,
வாலு நீண்ட எலிகள் அதுக்கு
....வணக்கம் சொல்லிக் கீளம்பிச்சாம்!

இதனைப் பார்த்த அணிலு ஒண்ணு
....எட்ட நீண்னு கேட்டுச்சாம்,
'உதவி செய்யும் பறவை யக்கா,
....உங்க முயற்சி பலிக்குமா?

'எலியின் குரலில் இனிமை இல்லை,
....எதுக்குப் பாடம் சொல்லுவே?
வலிக்கும் கேட்டு நூறு காது,
....வாயை மூடச் சொல்லிடு!

அணிலின் பேச்சைக் கேட்ட பறவை
....அழுகு மிளீரச் சீரிச்சுச்சாம்,
பணிவு கலந்து அதற்கு உரிய
....பதினை மெல்லச் சொல்லுச்சாம்!

'இனிமை, தீற்மை என்ப தெல்லாம்
....இறைவன் கொடுத்த வரமல்ல,
கனிக்கு முன்னே காயும் உண்டு,
....கண்டு கொள்ளு நண்பனே!"

‘ஆர்வம், உழைப்பு உள்ள வர்க்கு
....அத்தனையும் சாத்தீயம்,
சேர்வி வாது பாடு பட்டால்
....சொந்த மாகும் வானமும்!’

‘கொஞ்ச நாளில் எவிகள் கூட
....கொஞ்ச குறலில் பாடுமே,
அஞ்சி டாமல் முயல்ப வர்க்கு
....அனைத்துத் தீறமும் கூடுமே.’

பரோட்டா கேட்ட யானை

கொம்பு மெளச்ச யானையென்னு

....கொத்துப் ரோட்டா கேட்டுச்சாம்,

வம்பு பண்ணி ஊருக்குள்ள

....வானை யாட்டித் தீரிஞ்சிச்சாம்!

ஒட்ட கந்தான் ஓரமாக

....ஒட்ட வெரண்னு நடத்திச்சாம்,

எட்டு ரூபா காசவாஸ்கி

....இட்லி தோச வித்துச்சாம்!

பக்கம் வந்து யானைறின்னு

....பரோட்டா தான்னு கேட்டுச்சாம்,

சுக்கு சேர்த்து ஒட்டகமும்

....சூடாக் கொத்தித் தந்துச்சாம்!

ஆவ வாகத் தின்னயானை

....'அச்சோ காரம்' என்றுச்சாம்,

கூவ லோடு காட்டைநோக்கிக்

....குழலிடு போட்டு ஓடிச்சாம்!

சைவப்புனை

ராத்திரி நேரம் புனை யெங்னணு
ரகசிய மாக நடந்ததாம்,
 பாத்தி ரங்கன் உருட்டி அலீவே
பாலிருக் காண்னு பார்த்ததாம்.

கவனை யெங்னனில் பாலும் இருக்கக்
குடிக்கும் ஆசை வந்ததாம்,
 கவலை யின்றிக் குடிச்ச புனை
களைப்புத் தீர்ந்து பறந்ததாம்.

அந்த நேரம் ரெண்டு எலிகள்
அஸ்கு வந்து நின்றதாம்,
 இந்தப் புனை நம்மைத் தீன்னும்
என்று பயந்து நொந்ததாம்!

எலியைப் பார்த்த புனை உடனே
எட்டிப் பாய வில்லையாய்,
 புலியைப் போன்ற மீசை நடுவே
புன்ன கைதான் வந்ததாம்!

உயிர்பி மழுத்த எலிகள் ஓடி
உள்வ ணைக்குள் நுழைந்ததாம்,
 வயிறு வலிக்கச் சீரித்துக் கதையை
வக்கணை யாகச் சொன்னதாம்.

புனை சைவம் ஆகி விட்ட
புதியலிவரம் கேட்டதும்
 தேனைக் குடித்த நரீகள் போவத்
தீர்ந்து எலிகள் துள்ளிச்சாம்.

அடுத்த நாளீல் எலிகள் புனை
அருகில் சென்று துணிவுடன்
 துடுக்குத் தணமாய்க் குறும்பு செய்து
துன்பு றுத்தப் பார்த்ததாம்.

கருத்த புனை பாய்ந்து நாலு
கறுத்த எலியைத் தீன்றதாம்,
 வருத்த மான மற்ற எலிகள்
வாடி ஓடிப் பிழைத்ததாம்.

அதனைக் கேட்ட முத்த எலிகள்
....அர்த்தத் தோடு சிறித்ததாம்,
பதறும் இனைய எலிக ஞக்ஞப்
....பக்ஞ வம்தான் சொன்னதாம்.

'வயிறு முட்டத் தீண்ற பூனை
....வாழும் கைவ மாகவே,
வயிறு காய்ந்த லீண்பு நம்மை
....வனைத்துத் தீண்ணப் பாயுமே!'

ஒசுடிக்குச் சாப்பாடு

உனக்கும் எனக்கும் சாப்பாடு

....ஓட்டி விடுறார் அம்மாதான்,

தீணமும் சோறு தீண்பதனால்

....தீட்யாய் நாமும் வளர்கின்றோம்,

மனத்துக் குள்ளே ஒருகுழுப்பம்,

....மரத்துக் கெல்லாம் சேருண்டா?

கணக்காய் அதற்கு உணவுட்டிக்

....கண்போல் காப்போர் யாரம்யா?

விடியும் காலைப் பொழுதுல்லாம்

....வித்தை ஒச்சியும் தாவரங்கள்,

ஒசுடியோ மரமோ கொடிவகையோ

....சிறப்பாய் வளரும் தானாக!

கடிகா ரத்தின் முள்போலே

....கச்சி தமாகத் தண்ணைவைத்

துடிப்பாய்த் தானே உருவாக்கும்,

....தூண்டல் எதுவும் வேண்டாமே!

தரையில் நாமும் ஊற்றுகிற

....தண்ணீர் தன்னை வேர்உறிஞ்சும்,

கறையில் வாத சூரியனின்

....கதிரை இலைகள் கவர்ந்திழுக்கும்,

இறைபோல் எங்கும் நீறைந்திருக்கும்

....எல்லை இல்லாக் காற்றினிலே

உறையும் கார்பன் டைஆக்ஸைட்

....உள்ளே ஏர்க்கும் அச்செடியும்!

இந்த மூன்று பொருள்களுடன்

....இலையில் உள்ள பச்சையும்

பந்தம் கொள்ளும் காரணத்தால்

....பதமாய்ச் சேரும் உருவாகும்,

அந்தச் சேரே கிணையாகும்,

....அதுவே காய்த்துக் கணியாகும்,

ஒசாந்தச் சமையல் அதனாலே,

....சேரலை, காடு உருவாகும்!

பாடங்கள்

சிறுவன்:

சேவலண்ணா, சேவலண்ணா
 ஈக்கீரமா எழுவதேன்?
 ஆவலாகத் தாங்கும்போது
 அலறிச் சத்தம் இடுவதேன்?

சேவல்:

காலை எழுந்து சறுகறுப்பாய்க்
 கல்லி கற்கும் போதிலே,
 சோலையாகும் வாழ்வுள்று
 சொல்லிக் கூவத் தான்ய்யா!

சிறுவன்:

பூனையக்கா, பூனையக்கா
 பொழுதும் உடலை நாவினால்
 பானைபோலத் தேய்த்துக் கழுவிப்
 பழகுவதேன்? சொல்லக்கா!

பூனை:

சத்தமாகத் தோன்றும்போது
 சோர்வு நீங்கும் நெஞ்சிலே,
 தத்தம் வாழ்வைத் தாய்மையாக்கும்
 தத்துவத்தைச் சொல்கிறேன்!

சிறுவன்:

நாயண்ணாலே, நாயண்ணாலே
 நன்கு சுருண்ட வாலினை
 நேயத்தோடு ஆட்டியாட்டி
 நீயும் சொல்வ ரதன்னவோ?

நாய்:

'நன்று செய்த மக்களுக்கு
 நாள்முறுக்க ஆசையாய்
 நன்றி சொல்லி வாழ்க' என்று
 நன்பன் உனக்குச் சொல்கிறேன்!

திறுவன்:

குதிரையண்ணா, குதிரையண்ணா
.... குதித்து ஒடும் அழகனே,
குதிரைப்போன்ற கண்ணினோரும்
.... கருப்பு முடி எதற்கண்ணா?

குதிரை:

இலக்கை நேரக்கீச் செல்லும்போது
.... இருக்க வேண்டும் கவனமே,
வலது இடது தீரும்பிடாமல்
.... வழியை நேரக்கச் சொல்கிறேன்!

நீறங்கள்

நீலநீறும் வந்ததாம்,
....நீயிர்ந்து நீன்னு பார்த்ததாம்,
வால ஆட்டும் குருவி யோடு
....வானம் வரையச் சொன்னதாம்!

ஶவப்புநீறும் வந்ததாம்,
....சீரிச்சுப் பழகி நீன்றதாம்,
கவர்ந்தி முக்கும் மாலை நேரக்
....கதிரை வரையச் சொன்னதாம்!

பச்சைநீறும் வந்ததாம்,
....பணிந்து வணக்கம் என்றதாம்,
நஷ்சைச் சுத்தம் செய்யும் இவையை
....நன்கு வரையச் சொன்னதாம்!

மஞ்சள்நீறும் வந்ததாம்,
....மகிழ்ந்து கைகள் கோத்ததாம்,
கொஞ்சம் அழுகுக் கொன்றை மலரீன்
....கொத்தை வரையச் சொன்னதாம்!

கறுப்புநீறும் வந்ததாம்,
....கனிந்து நன்கு சீரித்ததாம்,
குறுக்கு, நெடுக்கு, பின்னிப் பினைந்த
....கூந்தல் வரையச் சொன்னதாம்!

பழுப்புநீறும் வந்ததாம்,
....பழகி இனிமை தந்ததாம்,
குழுமி நடக்கும் பெரிய யானைக்
....கூட்டம் வரையச் சொன்னதாம்!

தங்கநீறும் வந்ததாம்,
....தன்மை யாக அணைத்ததாம்,
சங்க மொன்று சீறிப் பரயும்
....சீறுப்பை வரையச் சொன்னதாம்!

வெள்ளைநீறும் வந்ததாம்,
....விரைந்து அருகில் அமர்ந்ததாம்,
உள்ள நீறங்கள் அனைத்தும் எனக்குள்
....உண்டு என்று சொன்னதாம்!

தோட்டம் எது?

தொட்டிச் செடிகள் நான்குக்குத்
....தோட்டம் பர்க்க ஆசையாம்,
இட்டப் பட்டுப் பயனில்லை,
....எட்டி நடக்கக் காலில்லை!

சன்னல் ஓரம் நீன்றுதினம்
....சாலை தன்னைப் பார்த்தனவாம்,
'மின்னல் போலே பாய்ந்தொருநாள்
....மிளிரும் தோட்டம் செல்வோமா?'

அப்போ தஸ்கே ஒருதேனீ
....அழகாய்ப் பறந்து வந்ததுவாம்,
சப்புக் கொட்டித் தேனுண்ணைச்
....சம்மணம் போட்டு அமர்ந்ததுவாம்!

'தேனை உண்ணும் அண்ணாடன்
....தீகழும் சீறகை எங்களுக்கு
வானைத் தாண்டப் பறந்தீடவே
....வாட கைக்குத் தருவாயா?

தோட்டம் சென்று நாஸ்களெல்லாம்
....துன்பம் இன்றி வாழ்ந்தீடுவோம்,
வாட்டம் நீங்க உதவிடுவாய்,
....வாழ்வாய் நீபல நூற்றாண்டு!'

என்றே செடிகள் சொன்னவுடன்
....எழிலாய்த் தேனீ சீரித்ததுவாம்,
சன்னக் குரலில் விஷயத்தைச்
....சங்கீ தம்போல் சொன்னதுவாம்!

'தோட்டம் என்று தனியாகக்
....தொகுத்தே பலகை மாட்டனுமா?
கூட்ட மாக நீங்களெல்லாம்
....குழுமி நீண்றால் போதாதா?

இந்தச் சாலை வழிநடக்கும்
....எல்லா சனமும் உங்களைதான்
சந்தரத் தோட்டம் என்றெண்ணீச்
....சுகமாய்ப் பார்த்துச் செல்கின்றார்!

எங்கோ செல்லும் ஏக்கத்தில்
....இருக்கும் இடத்தை இகழாதீர்,
உங்கள் குணத்தை மறவாயல்
....உணர்ந்தால் மகிழ்ச்சி உமதாகும்!

என்றே தேனீ சொன்னமொழி
....இதமாய் இருந்தது செய்களுக்கு,
பொன்னைப் பேரவை புன்னகைக்கப்
....புதிதாய்த் தோட்டம் பிறந்ததுவே!

அமுதாவின் ஆணை

அறந்த வாலு அமுதா,
....ஆணை கேட்டு அமுதா,
பொறுமைய யின்றி விழுந்து எழுந்து
....புலம்பி நிலத்தை உழுதா!

அமுத பிள்ளைக் காக,
....ஆணை ஓண்ணு வாஸ்க
கழுகு மலைக்கு நடக்கும் ஜயர,
....காலு நேரவு தாஸ்க?

பிள்ளை முகத்தீல் சீரிப்பு,
....பிரக்க வேணும் அதுக்கு
துள்ள வாக நாறு மலையும்
....தூக்கி வருவேன் தீனமும்!

நன்றி அப்பா உனக்கு,
....நாணி நீன்றேன் இதற்கு,
என்னை விரும்பும் உன்னை விடவும்
....ஏது வேறு செல்வம்?

நவீன சிற்பிகள்

சிறுமி:

கல்லைச் செதுக்கிச் சிற்பியெலாம்
....கவின்மிகு சிலையாய் மரற்றுகிறார்,
அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு
....அழகுடன் நமக்கு அளிக்கீன்றார்!

அதுபோல் என்றன் பேணானைவு
....ஆர்செய் தாரோ சொல்லப்பார்,
இதுபோல் அழகாய்ச் செதுக்கிடவே
....எங்கே கற்றார் அவரப்பா?

தந்தை:

பேணா செய்ய ஆள்வைத்தால்
....பெரும்செ வலாகும் என்கண்ணே,
தாணாய் அதுவும் வராது,
....தறையேல் மரத்தீல் காய்க்காது!

அறிவியல் நுட்பர் பலர்சேர்ந்து
....அறிவுள் எந்தீரம் செய்துள்ளார்,
பொறியினைத் தட்டிடப் பொருள்பலவும்
....பொலபெஙல என்றே வந்துவிழும்!

சிறுமி:

அப்படி யங்கால் சிற்பியெலாம்
....அகிலத் துக்கு வேண்டாமா?
செப்பிடு வித்தை போல்பொருள்கள்
....செம்மை யாக உதிப்பதனால்!

தந்தை:

எந்தீரம் செய்வதும் சிற்பிகள்தான்,
....எழிலினை அதனுள் வைக்கீன்றார்,
மந்தீரம் போலே பொருளெல்லாம்
....மளமள என்றே வருவதற்கு!

உளிக்குப் பதீலாய் அறிவியலை
....உணர்ந்தே இவரும் பயன்படுத்த,
களீப்புடன் பலபொருள் நாம்பெற்றோம்,

....காசம் மிச்சம் எல்லார்க்கும்!

ஓற்பிகள் மட்டும் செயவல்ல
....சீறப்புள் பொருள்பல இங்குண்டு,
மற்றவை செய்வது எந்திரமே,
....மாற்றம் என்றும் நீரந்தரமே!

இளைர்!

கோடை வெய்யில் வந்தவுடன்,
....கொஞ்சத்தும் குட்டைத் தணிப்பதற்கு,
ஓடை நீரின் குன்றமயுடன்
....ஊரில் எஸ்கும் இளைர்கள்!

பச்சை ஆடை அணிந்திருக்கும்,
....பாரம் ஏறிக் கணத்திருக்கும்,
இச்சை யோடு நாம்கையில்
....எடுத்துக் குடிக்க ஏலாது!

இளைர் விற்கும் அண்ணன்மார்
....எழிலாய்ச் சீவித் தருவார்கள்,
மளமள வென்று நாமதனை
....மகிழ்ந்தே குடித்துக் குளீர்ந்திடலாம்!

குடித்துத் தீர்ந்த இளைரைக்
....குறுக்கே வெட்டி அதனுள்ளே
படிந்தே ஜெளிக்கும் வழுக்கையினைப்
....பதமாய்க் கீரித் தருவார்கள்!

வழவழ வென்று அவ்வழுக்கை
....வாயில் வழுக்கீச் சவையேற்ற,
குழந்தை, பெரியோர் எல்லாரும்
....குழியாய்ச் சிரிப்பர், ஆனந்தம்!

வேதீப் பொருளைக் குடித்தால், பின்
....வேதனை நமது உடலுக்கு,
பாதீப் பில்லா இளைரைப்
....பார்த்தே குடிப்போம் அனுதீனமும்!

கண்டு நீலா, ஓல்லி நீலா

மாலை வந்ததும் வானத்தில்
....மளமள வென்று இருட்டைத்தான்
மூலை முடுக்குகள் எங்கேயும்
....முழுமுர மாகப் புசுவதார்?

இருட்டின் நடுவே வானத்தில்
....இங்கும் அங்கும் அழகழகாய்
வருகிற நட்சத் தீரங்களுக்கு
....வழியைச் சொல்வது ஆரம்மா?

நட்சத் தீரத்தில் ஒன்றுமட்டும்
....நன்றாய்த் தீன்று கொழுத்துவோ!
வட்டறி வாவாய் ஆனதுவோ
....வானில் நன்றாய்ச் சிரிக்குதுவோ!

கண்டுத் தொப்பை எடையைத்தான்
....கறைத்தீடு நீலவு எண்ணீடுதோ!
விண்ணீல் ஓடி அதுசீர்த்தும்
....வியர்வைத் துளிதான் நீலவொளியோ!

ஒட்டத் தாலே அன்றாடம்
....உடலை மெலித்துப் பிழையாகி
வாட்டம் கொண்டு நீலவொருநாள்
....வானக் குகையில் மயங்கியதோ!

நன்பன் நீலையைப் பார்த்தபிற
....நட்சத் தீரங்கள் ஓடிவந்து,
உண்ணச் சொல்லிப் பால்சோற்றை
....ஊட்டிக் காத்து உதவிடுதோ!

அன்பில் நனைந்த அந்நீலவு
....அதிகம் உண்டு பெருத்தீடுதோ,
தீன்றது பேரதும் எனமீண்டும்
....தீரிந்தே உடலை மெலித்தீடுதோ!

வட்டம், பிழையன நாள்தோறும்
....வடிவம் மாறும் நாடகமேன்?
இட்டத் தோடு நாஸ்களுணை
....என்றும் ரசிப்போம் நல்நீலவே!

அரசனின் குதிரை

சின்னங் சீறிய நாட்டான்றைச்
....சீறப்பாய் ஆண்டான் ஓரரசன்,
முன்னோர் சொல்லை மதிப்பவனாம்,
....மூர்க்கம் இல்லா நல்லரசன்!

மன்னன் படையில் ஒருகுதிரை,
....மதயா ணைபோவல் கம்பீரம்,
மின்னல் போவே பாய்ந்திடுமாம்,
....மிடுக்கும் நடையும் சங்கீதம்!

அந்தக் குதிரை மேலேவரி
....அரசன் செல்வான் நாட்டங்கும்,
வந்தனம் சொல்லி வந்தசனம்,
....வாழ்த்திப் போற்றி வண்ஸ்கிடுமாம்!

இதனால் குதிரை மனத்தினிலே,
....ஏறிக் கொண்டது கர்வகனம்,
விதவித சிந்தனை கொண்டதனால்
....விலகிப் போனது நல்லகுணம்!

‘என்மேல் ஏறிச் செல்வதனால்,
....எழிலைப் பெறுவான் அரசனுமே,
என்றால் என்போல் பேரழுகு
....எவருக் குண்டு நாட்டினிலே?’

என்றே என்னி அக்குதிரை
....எல்லை இல்லா ஆணவத்தில்
பொன்போல் மனத்தைப் புழுதியிலே
....புரட்டிப் பழுதாய் ஆக்கியதாம்.

மறுநாள் மன்னன் குதிரையிலே
....மக்களைக் காணச் செல்கையிலே,
குறுக்கே கீடந்தது ஒருபள்ளம்
....குட்டை யாகச் சேற்றுடனே!

சேற்றைக் கண்ட அக்குதிரை
....சின்னுங்கி உடனே நின்றதுவாம்,
‘ஆற்றல் நிறைந்த என்மீது
....அசிஸ்கச் சேறு படலாமா?’

மன்னன் சீரித்தான், கீழிறுக்கி
....மளமள வென்று குட்டையினை
நன்றாய் நூரடியில் தாண்டினங்கும்,
....நடந்தே சனத்தைச் சந்திக்க!

அரசன் செயலைக் கண்டசனம்
....அவனைப் புகழ்ந்து போற்றியதாகும்,
சிரத்தைத் தாழ்த்தி அக்குதிரை
....சீர்தனை யோடு வருந்தியதாகும்!

'கடமை ஆற்றுதல் நற்பெருமை,
....கர்வம் கொள்ளல் ஆகாது,
மடமை யாகச் சீர்தித்தே,
....மடையன் ஆனேன் பணியாது!'

'அழகைப் போற்றிப் பயனில்லை,
....ஆற்றல் மட்டும் பெரிதீல்லை,
பழகும் இனிமை ஒன்றேதான்,
....பதவிக் கென்றும் மரியாதை!'